

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LB

Strona pozwana: Smetna palata na Republika Bulgaria

Sentencja

- 1) Artykuł 58 ust. 1 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/2365, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego instytucja zamawiająca mogła wprowadzić tytułem kryteriów kwalifikacji dotyczących zdolności technicznych i zawodowych wykonawców bardziej rygorystyczne wymogi niż minimalne wymogi ustanowione przez uregulowanie krajowe, o ile takie wymogi będą właściwe dla zagwarantowania, iż kandydat lub oferent będzie posiadał zdolności techniczne i zawodowe konieczne dla zagwarantowania realizacji udzielanego zamówienia, o ile będą one związane z przedmiotem zamówienia oraz o ile będą one do niego proporcjonalne.
- 2) Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 należy interpretować w ten sposób, że z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności nie sprzeciwia się on temu, aby organy krajowe chroniące interesy finansowe Unii oceniały w różny sposób te same okoliczności w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

(¹) Dz.U. C 228 z 14.6.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 31 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – IA/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Sprawa C-231/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – System dubliński – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Artykuł 29 ust. 2 – Przekazanie osoby ubiegającej się o azyl do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Sześciomiesięczny termin na przekazanie – Możliwość przedłużenia tego terminu do maksymalnie jednego roku w przypadku uwięzienia – Pojęcie „uwięzienia” – Umieszczenie osoby ubiegającej się o azyl pod przymusem na szpitalnym oddziale psychiatrycznym za zgodą sędziego]

(2022/C 207/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IA

Druga strona postępowania: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Sentencja

Artykuł 29 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „uwięzienia”, o którym mowa w tym przepisie, nie ma zastosowania do umieszczenia pod przymusem ubiegającej się o azyl osoby na szpitalnym oddziale psychiatrycznym, dozwolonego na mocy orzeczenia sądowego na tej podstawie, że osoba ta ze względu na chorobę psychiczną stanowi znaczące zagrożenie dla siebie samej lub społeczeństwa.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 10 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – EL, CP/Ryanair DAC

(Sprawa C-287/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 3 – Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Zwolnienie z obowiązku odszkodowania – Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” – Strajk personelu pokładowego i pilotów – Okoliczności „wewnętrzne” i „zewnętrzne” względem działalności obsługującego przewoźnika lotniczego – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 12 i 28 – Artykuły 12 i 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Brak naruszenia swobody zrzeszania i stowarzyszania pracowników oraz prawa do rokowań przewoźnika lotniczego]

(2022/C 207/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EL, CP

Strona pozwana: Ryanair DAC

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że strajk zwołany przez związek zawodowy personelu pokładowego i pilotów obsługującego przewoźnika lotniczego, mający na celu dochodzenie roszczeń tych pracowników, nie wchodzi w zakres pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu, przy czym istnienie wcześniejszych rokowań z przedstawicielami pracowników nie ma w tym względzie znaczenia.

(¹) Dz.U. C 279 z 24.8.2020.